

les altres clàssiques

per Pako Sánchez

Pic Negre d'Envalira Mixt mediterrani

Els recorreguts de neu, glaç i mixt del Pirineu Oriental no compten amb una bona consideració dins la comunitat alpinística del nostre país. Sens dubte la competència del Pirineu Central és massa forta, desprenent-se del raonament que al mig de la serralada els recorreguts són més llargs, de major envergadura i presenten millors condicions per ser escalats. Els primers dos factors són indiscutibles, «la natura ha privat d'alçada el Pirineu Oriental i els homes l'han privat d'història». Pel que fa a les condicions de la neu, la qüestió ja resulta força discutible. El fred és menys rigorós i, per tant, la temporada d'escalada hivernal és més curta; malgrat això, les condicions de neu poden ser molt bones, a l'igual que al Pirineu Central no sempre són excel·lents. En aquest aspecte la saviesa popular no hauria de confondre el petit amb poc i el gran amb molt.

Darrere dels esquarterats lloms de Pas de la Casa, més enllà dels cables metàl·lics de les pistes d'esquí, descobrim un bonic marc de muntanyes feréstegues amb provocadores parets orientades al nord, sempre habitades per les ombres glacials de l'hivern. La paret nord del Pic Negre d'Envalira, presenta un recorregut clàssic i inèdit, sense cap aurèola de grandesa. Un itinerari tímid i hu-

PAKO SÁNCHEZ

mil, una bella línia que tan sols vol ser un gra de sorra a la platja. A ell anirem els pirineistes que formem les petites pedres del camí, els qui mai no deixarem de gaudir del paisatge alternatiu, d'aquell que contempla els arrogants cavallers de la cort pirenaica des dels cims de menor alçada.

La via que presentem és curta però amb certa dificultat. El primer tram del recorregut arriba a una mena de canal amb petits murs que ens duen al cor de la paret, a partir d'aquest moment la canal, encara més evident, dibuixa una diagonal

ascendent cap a la dreta, per morir en una mena de bretxa. El darrer tros supera una aresta rocosa desdibuixada. En definiti-

neisme hivernal sense grans pretensions. Cal preveure que hi ha trams de roca descomposta. Precaució.

va, es tracta d'un itinerari perfecte per omplir una jornada quan vulguem gaudir del piri-

El Pic Negre d'Envalira presenta un itinerari solitari ben pròxim al sorollós Pas de la Casa.

FITXA TÈCNICA

Punt de partida: Pàrquing de les pistes d'esquí del Pas de la Casa (2.085 m.)

Com arribar-hi: des de Puigcerdà, creuem la frontera, traspassem el Coll de Pimoret i agafem la desviació que ens du a Andorra. El Pas de la Casa és el primer nucli urbà que trobem en terres andorranes; de fet la frontera està instal·lada a l'inici mateix de la població.

Aproximació: Evident i còmoda. Per les pistes d'esquí que recorren el fons de la Coma de les Valletes, en direcció S-SO. De 2 a 2,30 hores.

Primera ascensió: sense dades.

Dificultat: 210 metres de recorregut. Pendents de 55 graus i petits trams de III, amb una dificultat màxima de 65 graus en neu i IV- en possible terreny mixt.

Horari: Segons les condicions, de 2 a 3 hores. Cal tenir en compte que caldrà instal·lar-hi totes les assegurances intermèdies i reunions.

Material: Pitons útils, sobretot universals. També és aconsellable portar algun friend i 5 tascons variats.

Època aconsellable: de desembre a abril, tot i que els mesos més apropiats són febrer i març.

Descens: pel llom orientat vers l'est fins al Coll dels Isards (2.654 m.) -a partir d'aquest moment anem cap al nord, traspasant una mena de collet, que ens condueix a la Coma de les Valletes, lloc per on hem transitat anteriorment durant la marxa d'aproximació. 1 hora 30 minuts.

